

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile neferocitate un sa
primase. — Manuscrise ca sa
refuzat.
INERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de știri:
în Viena: M. Duker, Oppelich
Schalk, Rudolf Kora, A. Oppelich
Hochfolger; Antim Oppelich, J.
Dumăscu, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Elekta Bernat; în
București: Agenca Havaș, Suo-
cursale de Romanie; în Ham-
burg: Karoys & Isobmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoiaș.
Reclame pe pagina a 8-a o
seriă 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectorii.
Abonamente pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sân 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 22.

Brașov, Mercuri 29 Ianuarie (10 Februarie)

1897.

Ce vor cu Asociațiunea?

Cetitorii noștri vor fi fost de sigur nu puțin surprinși de convocarea adunării generale a „Asociațiunii transilvane” pe ziua de 10 Martie n. anul curent.

Este ceva ce totul neobicituit ca în cap de iernă să fiă conchiă-mată o adunare generală a Societății noastre literare și culturale. De trei-șeci și cinci de ani de când există Asociațiunea transilvană nu s'a mai pomenit un asemenea cas. Au mers toate în liniște și fără de nici o sgu-duire ori turburare pân' acum, ba decă era între membrii Asociațiunii vr'o nemulțămire, era tocmai pentru că li-se părea, că toate merg prea liniș-tit, prea tot numai pe șleaul cel vechi și că ar trebui ca organis-mul Societății să mai fiă din când în când electrisat, ca să nu amor-țescă stagnând circulația sângelui în el.

Ce s'a întâmplat așa-dér că acum deodată comitetul chiamă pe mem-brii Asociațiunii la adunare ge-nerală extraordinară?

Convocarea publicată în numê-rul de ieri al foiei noastre ne arată ca scop al adunării deliberarea asu-pra „raportului comitetului central privitor la statutele cele noue și în special privitor la modificarea titlului Asociațiunii”.

Afacerea datéză încă din vara anului 1895. Încă în vara acésta adunarea generală, ce s'a ținut în Blăși, a hotărît reformarea statu-telor vechi.

Ministrul de interne ceruse ca doi paragrafi din vechile statute ale Asociațiunii, cari vorbeau încă de un „guvern transilvan” etc. să se modifice conform împrejurărilor schimbate. Acésta ocaziune comite-tul Asociațiunii a cređut să-o folo-sescă spre a propune o reformare generală a statutelor conform tre-buințelor de ađi. Ideea progresistă

n'a întâmpinat în principiu opoziția din partea adunării, dér s'au aflat și voci cari pe temeiul esperiențelor și a prăcei reale au avertizat adu-narea să fiă cu precauțiune în ni-suința ei de a-și stêmpêra dorul de reforme, ca nu cum-va să se dea tocmai printr'asta ocaziune guver-nului de a ridica Dumneđu scie ce pretensiuni la o eventuală cerere de aprobare a unui proiect de statute noue.

Temerile de felul acesta, se vede acum, au fost justificate. Pre-sentarea statutelor reformate séu, cum ăce comitetul, a nouelor sta-tute, a dat prilegiu guvernului să cêră și el din parte-i noue modifi-cări, nu mai mult în sensul de a potrivi dispozițiunile vechi ale sta-tutelor cu împrejurările schimbate, ci pentru a-și satisface propriile sale dorințe de reformare.

Astfel, scurt timp după prima prezentare a proiectului nouelor sta-tute din partea comitetului, se lășe deja faima, că ministrul de interne a cerut un șir de schimbări în dis-pozițiunile proiectului de statute al Asociațiunii, care de care mai go-gonată.

Informațiuni sigure n'au trans-pirat însă în public și nici la ultima adunare generală din Lugoșiu nu s'a dat nici o esplicare cu privire la pretensiunile de modificare ale mi-nistrului de interne.

Acuma aflăm din convocarea comitetului central într'un mod ne-îndoios, că cea mai însemnată din schimbările ce se cer privesc însuși titlul „Asociațiunii transilvane.”

E vorba ca Asociațiunea să fiă după trei-șeci de ani din nou bote-zată, să-și capete un alt nume.

Ce face de-odată așa de urgentă și de necesară acésta schimbare a titlului, acésta rebotezare?

La 1895 ministrul de interne se mulțami a cere să se schimbe

paragrafi, cari vorbeau de un „gu-vern transilvan”. care nu mai există ađi. De ce acum deodată insistă așa de mult să se schimbe și titlul Aso-ciațiunii? Ce a întreprins de atunci?

Prin aceea că a prezentat mi-nistrului spre aprobare un proiect de statute reformat în mai multe puncte, după necesitățile de ađi, Asociațiunea și-a perdut ore dreptul de a purta numele ce i l'au dat fondatorii ei?

S'asigură, că ministrul insistă cu deosebire ca societatea noastră de aici încolo să nu mai pörte numirea de „Asociațiunea transilvană”.

Nu scim, pe ce motive își ba-séză ministrul pretensiunea în res-criptul séu dela 6 Ianuarie a. c., des-pre care ne vorbește convocarea, dér avem nu numai sentimentul ci și convingerea, că se cere aici un lucru cu totul nejust, se ridică o pretensiune, care pöte să creeze un precedent förte periculos, nu numai pentru Asociațiunea noastră, ci pen-tru toate societățile literare și cultu-rale ce le mai avem.

Căci bine să distingem. Decă ađi ministrul de interne pretinde schimbarea numelui unei societăți, care funcționează de trei-șeci de ani sub aceeași stăpânire fără să fi avut până ađi nici cel mai mic conflict cu îndatoririle sale circumscrise în statute, fără să fi căđut niciodată din rolul ei strict literar și cultu-ral, fiă pentru că nu-i sună bine la urechiă acel nume séu pentru alte motive nejustificate, atunci ce va face el mâne față cu reuniunile nôstre mai mici, cari nu au importanța și autoritatea Asociațiunii?

Puse odată lucrurile pe panta acésta cine pöte prevedé la ce ab-normități va duce încă practica in-trodusă de a face să decidă în materiă de aprobare de statute gus-tul séu simpatia și antipatia minis-trului?

Pe motive politice nu credem să-și fi putut întemeia ministrul pre-tensiunea amintită în rescriptul séu din trei considerațiuni. Mai întâi printr'asta ar fi dat o palmă guver-nelor unguresci, cari timp de 30 de ani nu s'au lovit de un asemenea motiv față cu Asociațiunea noastră; al doilea ar fi comis cea mai mare nedreptate ba chiar injuriă față cu o societate, care tocmai în interesul existenței și a dezvoltării ei liniștite s'a ferit ca de foc de a da naștere la cea mai mică bănuială, că sub scutul ei s'ar puté urmări tendențe politice; al treilea ministrul ar fi venit în flagrant conflict cu starea reală a lucrurilor în ce privesc in-trebuințarea cuvântului de „transilvan” în nomenclaturile diferitelor reuniuni din patria noastră.

Așa de pildă, pentru esplicarea considerațiunii din urmă servescă faptul, că dela 1885 există o reu-niune maghiară de cultură, care are în titlul séu cuvântul de „transilvan” (Magyar Erdelyi Kulturgylet) și care reuniune are filiale nu numai în Ar-dél, ci și în Țera ungurescă.

Alte motive nu cunöscem, afară de cel mai susindicat: placul minis-trului séu, mai la înțeles vorbind, volnicia.

Fiind-că însă totuși nu putem admite, ca un ministru să con-stringă Asociațiunea transilvană să țină adunare generală estra ordinară, și membrii ei să cheltuescă câte-va mii de florini, numai așa pentru o plăcere a lui trecătoare, trebuie să ne temem, că prin pretensiunea ce-o ridică față de comitetul central tinde indirect să bage politica în sinul Asociațiunii, dând prilegiu la dis-cusiuni asupra oportunității séu ne oportunității numirii de „transilvană”

Ori cum ar fi însă, ori, cari ar fi motivele ministrului, ori-ce țintă ar urmări el, noue nu ne rămâne decăt a păstra sângele rece și es-primăm speranța, că membrii Aso-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Dictionarul universal al limbii române

de Lazar Șăineanu. (Institutul de editură Ralian și Ignat Samitca, Craiova. — pag. X. 882.)

Dare de semnă de

Dr. Ioan Urban Jarnik.

(Fine).

Afară de acésta se află în Ș. o mul-țime de cuvinte din acei scriitori, nu însă în forma, în care le-am găsit în edițiunile, ce-mi stau la dispoziție: se vede, că Ș. formele acestea le ținea de provinciale și le-a înlocuit prin altele, luate din limba literară. Voind să dau și o listă de aseme-nea cuvinte și dorind a cruța din spațiu, am să fac treba așa, că voiți înșira cuvintele în forma lor locală, puind formele aflătoare în Dictionar între parantese. Unde mi-se va părea de ajuns, am să pun acolo numai aceea literă, prin care se deosebesc cele două forme. Mă dispensez de citarea autorilor respectiv, gândind, că pentru sco-pul meu nu este tocmai de lipsă. (a): re-

vac, șaiac, străjer, cletene, treampă, finar; (e): jălesc, străjer, străjuesc, eleștău, șmicherie, nichez, răsmiriță, sulimenesc, poroclesc; (i): grijuliv, mărunțuș, șuroi, înfășoșez, nemic(a), rădic, -ătură, răsipă, -esc, smăcea, obrîntesc; (o): răgoz, răstogolesc, zăvăvesc, cudalb, curcitură, ugurliu, canunesc, pricopsală, pfc, civatcă; (u): burdăhan, trențáros (ep. trențurez la Ș.), îm-bojorat, gonguresc, cofund, coptor, năsbîtie, tîrniesc, vilvora, sâpăligă; (ă): jeratec, cioro-voiesc, sporovoiesc, șopoi, vâlvoaie, plapomă (și Ș. subt oghial), rînesc, pișesc, hîț, bîcsit; (ău): cătătură; (i, â): stărlici, mărtan, mărfogă, sburlesc, sterpitură, sterpicione; c și g: bal-tac și volog; r: borjoți (bojogi) și ciopătesc, tăbăresc și trăcănesc (cătrănesc) Isp. 338. 24—5; n: ninchez, păstrungă, dondăesc, (la Ș. tot același citat însă dondăesc), tără-găiesc, scormolesc (Ș. -nesc), ciocmăgesc (Ș. -nesc, la Creangă decî ciocmăgesc + ciocmă-nesc); v în loc de f: burduv, vrav, ovilesc, sco-vărlie (scăfirlie), însă cletetar; costorová (b), bidîbiu (v), chiup (b), roșovdan (-van), ghi-zuină (v), hielân (v), oghela (obiela, Ș. are oghial, însă în alt sens), șosea (șosea), sotie (ș), hîrsesc (ș), mirăs (z), șgripsorăică (ș), grunz (ș), lăscac (lăfca), struncin (sdruncin), plastur (plas-

tru, propesc (proptesc, ep. propea), slutenie (ș), prunt (d), pridvor (pridvor), otgon și potgorie (dg), stajoc (stacoj), ghimiraș (ch.), ciuiesc (ch), încel (ș); hălău (atău), harapină, lângă eleștău, er-gheligiu, odorogesc, hihotesc (său chicotesc său hohotesc); formele prescurtate cirviș, deștiu (degef), dollan, din contra boarinaș, hazuliu, ep. și împopoțat (-fonat), jupesc (-uiesc); sălă-șesc (-luesc), încoa (incăce), ca și verbele formate fără prefix obicînit, cele din urmă din Teod. covău, devăr, drăgesc, fig, grădesc, noiesc, oselesc, podobesc, vâțat, ve-nin. Șovăire între terminația -ez (său fără silaba aceea) și -esc, așa dobzălez (Ș. ci-téză însă infinit. în -a), valcăr, zămor, cion-tez, făurez, biciulez (biciulesc) și din contra căinesc, pilesc. Forme masculine în con-tra celor feminine din Ș.: căruț, orînd, pisic, dodele (dodii), harț, minut; din contra petecă, ep. mlăcă; trecerea din decl. I în III livede, din II în III. nătăflete (-ef).

Fie-mi permis a cita și câte-va espre-siuni, cari cu toate că le-am aflat la unul din cei trei scriitori, le căutam în zadar la Ș. Pöte și aceste cuvinte sunt ascunse acolo subt nisce forme mie necunoscute; așa din Creangă: bichiresc 123.24 (ep. cis-

luesc, tot acolo, unde sensul dat cuvântului în Dicț., nu se prea potrivește cu pasagiul respectiv), chicalaz 112.12, chillimboț 244.10, chitcăit 141.19—20, deșanț 190.9 (Ș. numai deșanțat), durdură 268.23, răcăduesc 311.7, rîlă 131.22. 322.8, ropai 163.21 (pe când tropai ce se află tot acolo, este și la Ș.), ștreșinesc 153.14, șopărcăesc 326.8—9; cran-calic 312.17, pohoță 98.18 și pohanț 304.12 nu se afla la Ș., fiind pöte cuvinte obscene; din Ispirescu Legende din 1882: alog, a 23.7, ni...ni 179.16, pitcoace 46.20, potrică-lesc 218.10 (Ș. numai potricală); sbucinare (sbuciumare) 214.31, din 1872: furdios I. 136.14, jăruesc I. 150.31, țurcavă I. 146.3. Din povestile unchiașului sfătos: hem-hem 83.15—6, leapșă 83.8. tala tala 50.21; inte-resantă este și forma vrajmă în loc de vrajbă tot acolo 2. 21. 23—4; 75. 16. Cu-vintele borbolină, bostromengher, căcălu, co-tropeșniță le va fi lăsat la o parte, ca fiind de origine sau de semnificațiune puțin no-bilă. Din Teodorescu aș putea alcătui o listă cu mult mai lungă; se vede, că și acest scriitor este bogat în provincialisme, ceea ce se vede și din împrejurarea, că edi-torul Poesiilor populare multe dintr'aceste

ciaținței vor să se răspundă la orice cerere nebasată și nejustă cu liniște dăr totdată cu rezoluțiunea necesară.

După a noastră părere schimbarea titlului Asociațiunei ar fi echivalentă cu o *capitis deminutio* a acestei societăți, la care noi înșiși ne putem da nici decum concursul nostru.

Bulgarii din Dobrogea asupriți de Români?

Foia oficioasă bulgară „Mir“ reproduce după „Progres“ o corespondență din Brăila plină de invecitive și invinuirii la adresa autorităților române, pentru că ar persecuta și suprima școlile și bisericile bulgare din Dobrogea. Se dice între altele în acea corespondență, că „Turcia e mai tolerantă decât România civilizată, care se străduiește a stărpi bulgarismul, tocmai într'un moment când se vorbește de reforme pe țărmii Bosforului... „In capitala bulgară“, se dice tot acolo, „Românii au școlă lor, care prosperază și progresază în totă libertatea și noi suntem satisfăcuți, mândri. Sperăm, că aceste puține cuvinte vor fi ascultate de cei din România și se vor pune capăt actelor de inteleranță...“

Foia oficioasă unghurească scrisă în limba francesă „Revue D'Orient“ reproduce aceste espectorări tendențioase cu vedită bucurii răntăioasă, dicend: „Cei din Sofia pot fi convinși, că Liga culturală română, care pretinde a apăra pe toți asupriții, nu va face nimic pentru Bulgarii din Dobrogea. Aceștia să se adreseze mai bine cu plângerile lor opiniunii publice europene și mai ales presei francese. Noi ori și când le vom pute pune la dispoziția articuli gata, înlocuind clișeul „tirani unghuri“ cu „tirani români“ și clișeul „victime române“ cu „victime bulgare“, ei vor pute folosi toți articuli, pe cari Liga română i-a scris contra Ungariei“.

Prea ușor crede oficioasă unghurească a scăpa de clișeul, ce-i apasă conștiința. „Persecuțiile Bulgarilor din Dobrogea“ sunt născociri a cător-va malconțenți bulgari revoluționari, cari sunt anume plătiți ca să ațite în contra stăpânirii române în Dobrogea. Totă povestea cu persecuțiile se reduce dăr la măsurile ce au silit guvernul român să le ia încă din vara anului 1895 în contra acestor emisari ai uneltirilor antiromâne. Pot să fiă mândri Bulgarii, că în Sofia există o școlă română, care prosperază, dăr credem, că de o sută de ori mai satisfăcuți și mai mândri pot fi Români, căci în școlile lor a crescut generația, care a luptat pentru liberarea Bulgariei. Ei nu numai, că au tolerat și tolerază școlile bulgare, dăr sub scutul lor s'a dezvoltat acțiunea revoluționară bulgară pentru liberarea lor de sub jugul turcesc. Astăzi când Bulgarii sunt și ei de

sine stătători, ar trebui să-și aducă aminte de recunoștința, ce o datoresc României, care cu sângere vitejilor ei a spălat țărmii timpilor barbari de pe fruntea și fața nației bulgare — și să nu sufere ca niscă înstrămuțările vile ale unei politici dușmane libertății poporelor de pe ambele țărmuri ale Dunării să turbure buna lor vecinătate.

Decă cei dela „Revue D'Orient“ sunt în adevăr amici ai Bulgarilor, cum se gerază, ar trebui să le vorbescă astfel; eră nu să-i ațite, silindu-se zadarnic a spăla peoatele unghuresci.

„Maghiarul nu-i fericit!“

Cu aceste cuvinte și-a terminat discursul său festiv oratorul banchetului, ce s'a dat Dumineca trecută în „Casina Națională“ a magnațiilor unghuri din Budapesta.

Este obiceiul, ca în fiă-care an membri acestei casine să dea câte-un banchet în amintirea contelui Stefan Szechenyi, care înainte de asta cu vre-o 70 ani a pus temelile acestei casine. Cu ocaziunea această se publică și rezultatul alegerilor membrilor din comitet, ce se săvârșise înainte la adunarea generală.

Anul acesta magnații unghuri au luat parte la festivitate în număr forte mare. Tot ce au Ungurii mai ales, mai rar, mai distins era acolo. Banchetul a fost de 160 tacămuri. Cu rostirea discursului festiv a fost însărcinat membrul Szemere Miklos, care stetea în fruntea mesei, având înaintea sa cupa de aur a lui Szechenyi.

În discursul lui Szemere, s'au accentuat adevăruri, cari până azi nu s'au mai audit în societatea „celor mai distinși Maghiari“, cum trece azi „Casina Națională“ din Budapesta. El arată, la câtă decadență a ajuns azi societatea maghiară, care rău nu-l pedepsește, er virtutea nu o răsplătesce, pôte face ce-i place nepedepsit, numai faptului său să-i dea o etichetă politică.

Schițăm aci cuprinsul acestui caracteristic toast, pe care vorbitorul și-l termină cu cuvintele „Maghiarul nu-i fericit!“ Etă cuprinsul lui:

Szemere începă prin a spune, că chiar și cei mai însemnați membri ai societății maghiare n'au utoezat a pune mâna pe cupa cea de aur a lui Szechenyi și a saluta memoria acestui bărbat în împrejurările de azi. Astfel a rămas, ca cupa s'o ridice el. Arată apoi, cine a fost Szechenyi, întemeietorul acestei „Casine Naționale“, care „decenii întregi a premers ou esemplu pe terenul patriotismului, al cinstei, al bunului simț, al cavalerismului, al bonto-

nului“. Aminti numele câtorva dintre membrii de mai înainte ai casinei, pe cari vorbitorul i-a cunoscut personal, și dice, că azi nu se mai află între Maghiari nimenia, care măcar pe departe să se pōtă asemăna cu acela.

„In generațiunea bătrână“, dice Szemere, „era înăscut principiul de-a omora etatea... In acele generațiuni era ceea ce se numește „virtus“. Stefan Szechenyi a putut să clădească din granit, dăr decă astăzi ar voi să clădească cineva, ar fi încă bine, decă în generațiunea de azi ar afla măcar cărămizi nearse... In ceea ce privește stima în societate, „Casina Națională“ n'a mers înainte. Causa o găsesc nu numai în aceea, că, vorbim mult și simțim puțin, dăr la noi abia se mai află azi ceva, ce să fiă stimat. Mergem spre un anumit nihilism social. Nu răsplătim virtutea după cuviință, și na pedepsim răul după cum se cuvine. Despre aceea, că pentru un biet muritor de rând abia se plătesc să mai fiă om cinstit în viața sa de tōte zilele, nici nu mai vorbesc... La noi adese-ori trăescă mai bine un arestant, decât mulți cetățeni cinștiți și iubitori de muncă. Dăr și în straturile mai înalte ale societății putem comite cu curagiu și fără temere de-a fi pedepsii ori-ce voim, numai faptului să i-se dea numele de „politică“. Acest cuvântel fărmeceat acopere totul... Ridic paharul pentru un viitor mai bun, — căci — Maghiarul nu e fericit“.

Tōte foile din Budapesta se ocupă la loc de frunte cu semnificative constatări ale lui Szemere, fără însă de-a cuteza să susțină, că lucrurile n'ar sta așa. Moralul a decădut în sinul societății maghiare și va decăde încă, căci sub perdea „patriotismului“ său a politiceii de maghiarizare pot să se ascundă oricâți șarlatani. Aici zace buba!

Românii bucovineni în fața alegerilor.

În fața nouelor alegeri pentru senatul imperial din Viena, „Gazeta Bucovinei“ reamintescă Românilor bucovineni următoarele hotăriri, ce se luaseră în 7 Martie 1892 din partea adunării generale a reprezentanților alegătorilor din Bucovina cu privire la organizarea partidului național român.

Adunarea generală: 1) „Proclamă solidaritatea tuturor Românilor din Bucovina în afaceri politice, naționale și bisericesci și organizarea lor într'un partid național compact, reprezentat prin societatea politică „Concordia“; 2) Însărcinează cu conducerea alegerilor din întreaga țară un comitet electoral central, care se va compune din toți membrii comitetului societății politice „Concordia“, din membrii români ai camerei și ai dietei și din alți bărbați de încredere din țară“; 3) Reu-

„noșce de reprezentanți ai Românilor numai pe acei candidați români, cari vor fi recomandați de către comitetul electoral de mai sus.“

Pe baza acestor hotăriri observate până acum de tot Românul cu sfințenie s'a format și de astă dată un comitet central electoral al Românilor și a proclamat de candidați pentru senatul imperial în cele 2 cercuri electorale rurale române și în curia a cincea:

1) Pentru nou creată curie a V-a și anume pentru partea sudică a țării ou tinuturile: Storojinețul, Siretele, Rădăuții, Suceava, Gura-Humorului, Câmpulung împreună cu orașele numitelor districte pe D-l Dr. George Popovici.

1) Pentru districtele rurale Câmpulung, Dorna, Suceava și Gura-Humorului pe D-l Iancu Lupul, deputat distal și mareșal al țerei.

3) Pentru districtele rurale Sirat, Storojineț și Cernăuți pe D-l Eudoxiu bar. Hormuzachi, deputat în dieta țerei.

Spre realizarea acestui scop este de imperioasă necesitate, ca în fiă-care centru al districtelor sus numite să se formeze imediat comitete electorale și să conchieme adunări electorale districtuale pe zilele următoare: Duminecă în 14 Februarie n. în Dorna-Vatra; Luni în 15 Februarie n. în Câmpulung; Marți în 16 Februarie n. Gura-Humorului; Miercuri în 17 Februarie n. în Sirete; Joi în 18 Februarie n. în Suceava; Vineri în 19 Februarie n. în Rădăuți; Duminecă în 21 Februarie n. în Storojineț.

La aceste adunări vor participa și reprezentanți ai comitetului central electoral.

Nu ne îndoiim nici un moment, că toți Români bucovineni se vor afla la înălțimea misiunii lor și vor fi conșii de datorințele, ce le au în fața acestei situațiuni și vor luora fiă-care pentru esecutarea concludeselor luate de comitetul central electoral al Românilor.

SCIRILE ȚILEI.

— 23 Ianuarie.

In cauza alegerii de preot, săvârșită în Brașovul vechiu, după cum ni-se spune, s'a înaintat recurs la Consistoriu, cerându-se anularea alegerii. Recursul pōrtă 256 de subscrieri.

Concert în Brașov. Vinerea viitoare va concerta în sala Redutei cântăreța wagneriană din Viena Antonie Schlăger. Despre d-na Schlăger foile vieneze publică informațiuni cele mai elogiōse, numindu-o urmașă demnă a vestitei cântărețe Materna.

Plătescă țeră! Țilele acestea ministrul unghuresc de comerț a prezentat un proiect de lege, prin care să se dea voie de-a acoperi din bugetul statului

cuvinte le-a rostit cu observațiuni. Trebuie deci să mă restrîng la o alegere, observând că unele din aceste cuvinte se afla în dicționarul româno-german al lui Ș. pomenit mai sus. Aici citez după pagine din colecțiunea lui Teodorescu: *auméză* 376°, *băiez* 29, *bățagiu* 131°, *bōncă* 247, *bolindeț* 10 (sin. *colindeț* este), *but* 84, *cârsteiū* 283, *ciolpan* 298°, 418, 602, 614°, *closteiū* 271, *costoresc* 174°, *dăresc* 67, 75°, 91, 627°, *domuiesc* 435°, 659° (cp. *nedomuit* 623°), *hărășelū* 375, *hirlū* 83°, *icos* 314, *ierchez* 646, *igurtelā* 513°, *ințiglat* 421°, *izăresc* 384, *japiu* 69°, *măzăruc* 293, *mereaz* 41, *mocesc* 381, *modlică* 378°, *năstărlimbă* 258, *odobaie* 151, *orăniță* 576, *otoboc* 155°, *podfinc* 491, *priczaz* 385°, *primețesc* 155, *-itesc* 233, *răgăoci* 370, 379, *răncă-luesc* 376, *salavat* 621, *savai* 32°, 474°, 539°, *săvalași* 677°, *sglomodesc* 179°, *sngcelesc* 678, *stirigoiu* 480, *stoboresc* 22°, 135°, 682°, *stremănare* 271, *stretin*, *cerb* 61°, cp. *tretior* 59 și *tretin* Creangă 196.7 (acesta și la Ș.), *șleuesc* 601°, *tapinos* 586, *țivesc* (*țivlesc*) 447, *țuțuiū* 210, *valeū* 262 (la Ș. alt cuvânt), *vos-cresne* 255, *zarafir* 518, *zurz* 149°.

Tot din aversiunea această față cu provincialismele se pōte ore-cum esplica im-

prejurarea, că unele cuvinte, prin cari Ș. esplică alte, său le aduce drept sinonime, nu figurază la locul, ce li s'ar cuveni în alfabet. Lista cuvintelor, de cari am dat, s'a alcătuit așa, că cuvintul, sub care se află ele în Dicționar, este alăturat în parentese: *angărie* (podvōdă), *bățătore* (codobatură), *becaț mare* (sitar), *bătrâniș* (sperince), *cutcurig* (elebor), *lubit* (gălbiniș), *paragic* (cepșoră), *parasin* (tremurătoare), *perozoa* (turcōză), *priboiū* (închiegătoare; ca numele unui instrument, cuvintul este și la Ș.), *săfterea* (fumărică), *solovirfiță* (bunduță), *stirigoie* (chedionță și cornișor). Câte odată la un loc într'un fel și la alt loc altfel, așa *albăstrea* (corabațică), pe când la loc *albăstriță*, care nu se potrivește acolo în privința ordinei alfabetice; așa și *dogora* s. arșiță, în alfabet însă *dogor*; *tulichinā* s. piperul lupului, în alf. *tulipinā*; *călimicā* (gălbenelă), în alf. *călinicā*; *patesci* s. bretele, în alf. însă *pa-chestī*, *paraginā* s. vițelar, la loc însă *paranginā*; *drobiță* s. ginistră, în alf. *drobință*; *huituialā* s. bătaie, la loc însă *hăituialā* ș. a. a.

Cu tōte că Ș. s'a ferit a prea impes-trița cartea sa prin provincialisme și ar-

haisme, totuși se află la el și de unele și de altele, chiar și d'acelea, pe cari Cihac nu le are; așa bunăoară *arminden*, *nedeie*, *mintenaș*, *batăr*, *boreasă*, pōte și *keiurī*, *musai*, *androc*; - *areciliuesc*, *arhon*, *arturisesc*, ba uneori se pare c'a luat esemple din niscă scriitorii, pe cari în prefața nu-i citează ca izvoare, ca *destoiu*: *săși destoiie inima* (cp. Sbiera 54.19) și *racateț*: *mișca gușa ca un r.* (cp. Marian, Ornith. I. 89.10); așa și pentru alte cuvinte aduse fără citate am aflat esemple într'una din diversele colecțiuni, de p. *semincer* Sevastos 288. 20. 22, *miholo* Sbiera 320.29, *tărbacă*, *a da în Mar.* Ornith. II. 378.8 (Ș. citează locuțiunea *a lua la t.*), *seciū* Mar. Ornith. I. 304.12, *procov* Mar. Nunta 248.11, *ciocleji* Mar. Ornith. I. 314.1, *strămătură* Mar. Nunta 143.21, Bibicescu 275.9.

Din cuvintele derivate Ș. a ales numai pe acelea, ce i-s'au părut mai obicnuite și mai importante. Așa mai totdeuna a lăsat la o parte formele feminine ale substantivelor, formate prin așa numită moțiune dela masculinile corespundătoare; așa și din diminutive a luat mai cu sēmă de acelea, cari pe lângă sensul lor origi-

nal, au și un sens figurat, său la cari sensul s'a schimbat cu totul. Printr'acesta de bună sēmă a dat de înțeles, cumcă despre aceste cuvinte nu dicționarul are să ne lămurescă, ci gramatica, anume aceea parte a ei, care vorbește despre formarea cuvintelor prin sufixe.

Din cele dice mai sus se vede, că cuvintul „universal“ trebuie luat aici în sens cam restrins și anume acela, că autorul, pe lângă cele câteva provincialisme admise, a vrut să ne prezente (ca să vorbesc cu cuvintele prefaței la dicționarul româno-german din 1889 pag. IX) „graiul muntean, care constituie azi fondul limbei literare comună întregei Români“. In restricțiunea această lucrarea mi se pare — o repet bucuos — forte bine alcătuită și nu mă îndoiesc, că va aduce servicii însemnate. Cu tōte acestea nu tăgăduiesc, că idealul meu ar fi un dicționar *universal* român în sensul cel mai larg al cuvintului, alcătuit în modul indicat mai sus. Adunându-se acolo câte provincialisme tōte și însoțindu-le cu expresiuni corespundătoare său cel puțin sinonime muntene, s'ar crea o lucrare de o valōre neprețuită. De o parte toți

deficitul de 550.000 fl., ce a rezultat din expoziția „milenară“. Observăm, că acesta e numai o mică parte din suma, ce se votează înainte tot pentru expoziția și tot din bugetul statului. — „Domni!“ chefuesc și jubilează, ér țera plătesce. Ce mai lume!

Muncitorii ungari între baionetele dorobanților români. Foile ungurești spun, că vre-o 40—50 muncitori, cari lucrau la exploatarea unei păduri de lângă Brețcu, au fost prinși zilele acestea de subprefectul român dela Vrancea și escortați între baionetele câtorva dorobanți. Unde au fost duși și pentru ce cauză, asta nu o spun foile ungurești. Spun numai, că tratările internaționale pentru liberarea lor sunt acum în curs, ér „Magyarország“ adaugă: „Ar fi timpul să i se dea odată României aspră lecțiune, ca să se pună capăt nesfârșitelor șicane, ce li-se fac locuitorilor dela granița ungară“. — Măi mări, că mari vijeli sunt îngâmfății dela „M.-g“!

Cassarea titlului „Doctorand“. Tabla neagră a universității vieneze face cunoscut studenților universitari, că ministrul de culte și instrucțiune publică interzice studenților universitari de a se mai folosi de aici încolo de titlul de „Doctorand“. Aci studenți, dice ordinațiunea, cari vor mai usa de acest titlu, vor fi trași la răspundere, amésurat regulamentul în vigore.

Dividendele băncilor ungurești. Din „M.-g“ aflăm, că o bancă ungurească din Vaț, după un capital fundațional de 60,000 fl., a realizat în cursul anului trecut un profit curat de 29,129 fl. și împarte dividendele de 25% acționarilor săi. Acesta însă e una dintre cele mai nevinovate între băncile ungurești. Și totuși foile jidano-magiare mai au nas să calumnieze băncile noastre!

Consumația alcoolului în România. „Voinea Națională“ publică următoarele: „Dela 1 Aprilie 1895 până la 30 Noemvrie același an, consumația alcoolului se ridicase, cu taxa de 5 bani, până la 132,900.000 grade; în perioada corăspundătoare din 1896, cu taxa de 8 bani, nu s'au mai consumat decât 85,200.000 grade. Consumația alcoolului, în 8 luni, a scăzut deci cu aproape 48 milioane grade. În același timp și veniturile provenite din taxa asupra beuturilor spirtoase au scăzut cu peste 770.000 lei“. — După cum se vede legea, care a urcat taxa dela 5 la 8 bani de grad, a avut efectul său salutar pentru combaterea alcoolismului în țără prin măsuri fizioale.

Intemplantările din Creta.

Atențiunea lumii întregi se îndreptăză acum asupra intemplantărilor din Creta. Tote organele de publicitate se ocupă cu turburările din această insulă, care în zilele din urmă au luat dimensiunile unei revolu-

țiuni în totă forma; tote sunt de acord, că aceste evenimente sunt de natură foarte gravă și că pot avé urmări însemnate.

Etă cum apretiază diarul vienez „Neue Fr. Presse“ intemplantările în cestiuine și în genere relațiunile din insula Creta: „Raportul numeric între Mohamedani ca stăpânitori și între Creștini ca stăpâniti este prea neproportionat, sentimentul național al Grecilor este prea dezvoltat, ca să se pótă sustině pentru mai multă vreme conviețuirea pacinică între aceste două elemente sub condițiunile actuale. Formula *statului quo*, după cum se pare, nu se mai pótă sustině aici nici de puterile europene unite. Măcelările reinoite în Canea și în împrejurimea acestui oraș, fanatismul setos de sânge, neputința autorităților nu te mai pot face să crești, că cu reformele din anul trecut s'a pronunțat ultimul ouvent în cestiuinea cretă. Înaintea portului Canea, pe lângă panceratele puterilor sunt postate și corăbiile grecesci, și acestea n'au venit aici numai ca să primescă refugiați, ci într'ensele e pusă totă nădejdea Creștinilor din Creta. Pote Europa înăbuși această nădejde? Și chiar dacă Europa, pentru sustinerea păcii, are puterea să sprijiněscă clădirea putredă a împărăției turcesci, pote ea scooperi față de Grecii din Creta și față de cei din regat fapult, că construcția șubredă a stăpânirii Sultanului în Europa este gata a se dărîma? Majoritatea covârșitoare a Creștinilor din Creta se simte față cu minoritatea musulmană ca raia (supuși) și țermurii grecesci, spre cari sunt îndreptate tote privirile, nu sunt așa departe. În contra acestor lucruri remediul intenționat cu reformele, chiar dacă s'ar aplica serios, cu greu va puté avé un efect mai durabil. Flacările din Canea sunt un signal, că tendința atât de puternică modernă de unire națională a cuprins cu vechementă și pe Grecii din Creta, și diplomația europeană va fi pusă mai curând său mai târziu la alternativă: Să se mai opună acestei tendințe, său să țină cont de dēnsa?

„Cu formula *statului quo* însă, după cum arată tote experiențele de până acum, nu se va putea combate cu succes necesitatea elementară, care a izbucnit în nouă răscolă a Cretenilor. Pentru acum când Europa este gata să intervină pentru crearea unor reforme în favorul tuturor supușilor Sultanului, firesce că Creta nu pote pretinde și aștepta o considerațiune separată din partea puterilor. Jocul acesta încă nu s'a terminat și până când se mai cântă încă melodia reformelor, atât cei din Atena, cât și cei din Canea trebuie să mai sibă încă puțină răbdare“.

În privința intemplantărilor, care s'au petrecut în Breta în zilele din urmă, etă ce informațiuni au mai sosit: „Agenția Havas“ anunță din Atena cu data de 7 Febr. n.: Corabia grecescă „Alpheus“ a primit ordin, să plece la Creta. Yachtul regal „Sphakteria“ a plecat de aici și va servi la transportul fugarilor în deosebite

va fixa cu mai multă precisiune circulațiunea teritorială a cuvintelor“. Nu ne îndoim, că și această operă, lucrată de un specialist așa de distins, va fi cât se pote de interesantă și de instructivă; ne pare însă rău, că din cauza alungării intenționate a unei părți însemnate din tezaurul limbistic român, vom fi, cel puțin deocamdată, lipsiți de deslușiri în privința mai multor cuvinte. Recunosc bucuros, că la o asemenea lucrare, dec' ar ținti a se apropia măcar de perfecțiune, ar trebui nu numai o cunoștință amănunțită a tuturor produselor folklorului românesc la lvelă până acuma, ci și o sumedenie de informațiuni din tote țările locuite de Români, și că acesta este un lucru afară din cale greu. Să sperăm însă, după-ce în anii din urmă filologia română e făcut progrese așa de însemnate și a luat un avânt așa de frumos, că diuna nu este prea departe, în care tote piedecile vor fi delăturate și în care o să ne vedem visul cu ochii.

Praga, Ianuarie 1897.

părți ale Greciei, afară de Atena. Corabia italiană „Etna“, pe care s'au refugiat 700 Creștini, este așteptată să sosescă în insula Syra. Comandantul escadrei grecesci a plecat la Creta, probabil, că va deschide în insula Milo ordinele ce le-a primit sub sigil și la cas, când s'ar intemplantă turburări și în Rethymno și Herakleon, le va și esouta. *Corăbiile grecesci vor arbora în porturile numite stégul grecesc.* Liga națională va publica mâne în jurnale o proclamațiune, care provodă pe poporul din Creta, să vestească neamănat unirea cu Grecia. Din provincia sosesc mii de depeși, care dau expresiune entuziasmului poporațiunei pentru unirea insulei Creta cu Grecia.

Diarul „Figaro“ din Paris împărțesce, că la primirea de Sămbătă ministrul de externe Hanotaux ar fi declarat, că prevede, că la primăvară situațiunea în Creta se va agrava mult. Cu tote acestea are speranță, că nu peste mult se va face o înțelegere spre mulțămirea tuturor. Ambasadorul turcesco Munir Bey și-a exprimat de asemenea speranța, că incurând se va găsi un aranjament. El așteptă cu încredere răspunsul puterilor la reprezentațiunea puterilor.

„Agenția Stefani“ din Roma anunță din Canea cu data de 7 Febr.: „Acum e liniște în oraș. Focul, care fusese potolit, a izbucnit din nou. Tote familiile creștine se află pe corăbii. În împrejurime se ved arșend mai multe localități. Intre insurgenți și trupe se schimbă în continuu pușcături. La Haleppa stau față în față vre-o 700 Creștini înarmați și tot cam atâția Musulmani. În Rethymno și în Candia situațiunea este rea. Consulii au cerut să se trimită corăbii de război și aici. O corabie italiană se va trimite la Candia.“

Mulțămită publică.

Brașov, 22 Ianuarie v. 1897.

Cu ocaziunea petrecerii de dans, aranjată în presara anului nou, aci în Brașov de Reuniunea femeilor române pentru ajuto-rarea văduvelor române sărace din Brașov și Săcele, s'a înoscat suma de 535 fl. 30 cr. Spesele au fost 234 fl. 52 cr. *Resultă deci suma de 300 fl. 78 cr. ca venit curat pe seama fondului.*

Am primit suprasolviri și contribuiri benevole dela următorii binevoitori și sprijinitori ai Reuniunii:

G. M. Bidu (Bucuresci) 42 franci, Maria G. Eremia, Aurora N. Perlea și S. Bancotesou (Brăila) câte 20 franci, F. A. 25 fl., Iord. Bogdan (Turnu-Severin) 5 franci, Zoe Conțescu 10 fl., Vilma Pop, Dr. N. Șerban, Dr. E. Mețian câte 9 fl. Elena A. Popovici, Maria D. Manole câte 8 fl. Baronisa Carais, Jonadess, Elena Mocan, Ana Nica, (Bucuresci), Giró Sas Ioan câte 5 fl. Căp: V. Popa, Eugenia Arion, D. Popovici I. Popovici, Tache Stănescu câte 4 fl. Elena Săbădean, Catinca Puscaru, Elena Șafrano, Cleopatra Șafrano, Frații Mihalovits, I. N. Bidu, Eleftera Șafrano, Frații Simay, P. Pop, Maria Mihai, Maria Popea, Virginia Vlaicu câte 3 fl., Elena Dr. Blaga, Elena Blebes, Maria Dr. Baulescu, S. de Lemenyi sen. D. Eremia, Maria Barduloiu, Zoe Demian, I. Socaciu, N. Bogdan, N. Șustai, M. Stănescu, Agnes Dușoiu, Theis și Marton, S. Temesvári, V. Bidu, S. Patița, A. Strevoiu, G. Chelariu, Otilia Bidu câte 2 fl., Lucia Bologa, Hareti Nemeș, N. I. Ciurou, Irina Birsă, Maria de Steriu, Maria Onoioiu, Ana Petrescu, Maria Dușoiu, Elena Baulescu, Dr. D. Pop, Eugenia Zănescu, Ecaterina Radulescu, Gr. László, I. Spuderoa, Kalenda, N. Grădinar, Viola Goldiș, G. Pitiș, N. N., R. Verzea, J. de Leményi, L. Macsimilien, I. Onoioiu, Dr. A. Mureșianu, Eufemia Kertsch, Dr. V. Branisce câte 1 fl. Locot: Antonovici 50 cr.

Exprimăm sinceră mulțămită tuturor acestor contributori. De asemenea aducem mulțămită pe această cale St. Dómne Aurora N. Perlea pentru darul, ce-l face Reuniunii regulat în fiă-care an în sumă de 20 fr.

Exprimăm mulțămită și recunoștințe Stim. Domni, cari ni-au oferit spriginul

prețios făcând parte în comitetul arangiator al petrecerii.

Pentru comitetul Reuniunii:

Maria Popea, Dr. Ios. Blaga,
presidentă. secretariu.

Producțiuni și petreceri.

Inteligența rom. din Capolnaș invită la concertul împreunat cu dans, ce-l va arangia în localitatea școliei, la 16 (23) Febr. o., cu oare ocaziune tinerimea diletantă de-acolo va concerta sub conducerea d-lui inv. Emanuil Olteanu. Venitul e destinat înființării cor vocal. Inceputul la 7½ ore seara. Pentru comitetul arangiator: Ios. Dalioiu, președinte; Al. Cingudean, secretar; T. Botișiu casar; T. Halmagian, notar; Em. Olteanu, controlor. Intrarea: de persoană 1 fl., de familie până la 3 persoane 2 fl.

Program: 1) „Opinea“ cor bărb. de I. Vidu. și „Lume lume“ quartet de I. Mureșianu; 2) „Limba mea“, poesie de N. Ștefu, declam. de-o școlăriță. 3) „Mórtea lui Mihai Eroul“ cor. bărb. de I. Vidu. 4) „Sergentul“ poesie de V. Alexandri, decl. de ténérul Angel Țirlic. 5) „Cântecul Treicolor“ cor bărb. de Porumbescu, și Potpuriu „Dor dor“ cor bărb. de I. Vidu. 6) „De oddă aici nu-mi pasă“ poesie de Th. D. Speranță, declam. Ioan Dragoman. 7) „Cisla“ cor bărb. de Porumbescu (operett comic). 8) Ca inoh. concert. Marș Rom. „Trompetele“ cor bărb. de I. Vidu.

Pentru mâncare și beutură este angajiat ospétarul din localitate. Ofertele marinimose se vor chita pe cale diaristică.

ULTIME SCIRI.

Canea, 9 Febr. n. Focul în oraș este potolit. Creștinii din jurul orașului au arborat stégul grecesc, au proclamat unirea Cretei cu Grecia și au provocat pe regele Gheorghe, să ocupe insula.

Bruzela, 9 Febr. „Independenței“ i se comunică din Petersburg: Starea sanitară a Țarului în adevăr este rea; el e foarte slăbit.

DIVERSE.

Alegere anevioasă. Dickens istorisesc următorul episod interesant despre un căpitan dela marină: „Căpitanul reintorcându-se odată spre patria sa, avea pe bordul corăbiei și o damă de-o frumuseță rară. Cincă bărbați tineri, pasageri ai acelei corăbii, iubea mult pe această femeie, ér ea nu scia pe care dintre ei să-l alégă. Ne-find femeia în stare de-a scăpa din încurcătura, ceru sfatul căpitanului. Acesta, un bărbat de spirit, dișe tinerei dame: „Sai de pe bord și alege pe acela, care va sări după d-ta“. Fiind un timp frumos și cald, femeia urmă sfatul căpitanului. Când, în dimineața următoare, cei cincă pasageri se aflau pe bordul corăbiei în societatea frumoșei dame, această de-odată sări în mare. Patru dintre adoratorii săi săriră imediat după ea, ca să o scotă. După ce femeia și cei patru cavaleri isbutiseră a se reintorce érași pe bord, femeia dișe căpitanului: „Ce să fac cu acești patru domni, sunt de tot uși?“ Căpitanul răspunse: „Ia pe cel uscat!“ Și femeia făcu așa, după cum dișe căpitanul. Ea luă de bărbat pe cel uscat“.

*
Mult a suferit. *Judele:* „Așadără d-ta vrei să te desparți de soția?“

— „Da!“

Judele: „Dér ougetă omule, d-vóstră ați trăit la olaltă mai o jumătate de veac?“

— „Ei bine, dér în acest lung interval n'am suferit eu destule dela soția mea?“

*

Cunoștință târzie. A.: „Spune-mi frate când ți-ai cunoscut mai întâi soția?“

B.: „După cununia!“

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregorie Maior.**

Români ar putea ceti și *pricepe* producțiunile musei poporane române, ori de unde ar fi ele adunate, și așa s'ar face un pas însemnat către unitatea *culturală* a Românilor. De altă parte acei tineri, cari n'au avut parte de o creștere națională în institute românesci, și la cari într-o virstă mai înaintată se deșteptă simțul patriotic, ar ajunge cu mult mai lesne a'și însuși „limba literară comună“ și a scrie într-o limbă cât se pote de corectă, lipsită de provincialismele cele oropsite. Așa lucrarea această și în privința unității *limbistice* ar aduce folese neprețuite. Într'un asemenea dicționar, cât de impetritat ar putea să pară, limba literară ar putea totuși afla expresiune ca atare, în două feluri: 1. prin alăturarea echivalentelor său sinonimelor din limba literară la așa numitele provincialisme, și 2. prin caracterizarea provincialismelor ca atari, însoțindu-le de un semn óre-care (bună-óră o stelută), său tipărindu-le cu litere deosebite, mai mici.

Autorul ne făgăduesc și un supliment etimologic, „în care fie-care vorbă va fi esaminată sub întreitul aspect al sonului, al formei și al sensului“ și unde „se

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Februarie 1897.

Table with 2 columns: Item name (e.g., Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%) and Price.

Cursul pietei Braşov.

Din 9 Februarie 1897.

Table with 3 columns: Item name, Buy price, Sell price (e.g., Banonote rom. Camp. 9.45 Vënd. 9.47).

Nr. pen. 693-1897.

PUBLICAŢIUNE.

La un câne ucis în Dêrste în 5 a lunei curente, care a muşcat persoane şi câni, s'a constat pe temeiul obducţiunii poliţiene veterinare, făcută în 7 a lunei curente, turbarea.

In sensul §-lui 68 al art. de lege VII din 1888 se dispune în Nou, Dêrste, Timiş şi Predeal cu 40 de zile, observându-se tot-deodată, cumcă câinii, provăduţi în sensul §-lui 6 al statutului comitatens pentru câni, cu botniţă, au de a se conduce în decursul timpului de contumaţie pe strade şi locuri publice pe lângă provederea cu botniţă şi de frânghie, pe când câinii meniţi pentru pădirea casei au de a se ţinea legaţi.

Nemântinerea acestei publicaţiunii, se consideră ca transgresiune. Contrafăptuitorii se pedepsesc conform §-lui 154 pct. i) al art. de lege VII din 1888 cu o pedepsă până la 100 fl., pe când câinii liber umblători, în sensul §-lui 188 a ordinaţiunii pentru esecutarea amintitei legi, se vor prinde şi se vor ucide de călăul oraşenesc.

Braşov, în 9 Febr. 1897.

Căpitanatul oraşenesc.

Advertisement for 'Fabricanţilor de Liqueur' by Carl Philipp Pollak, featuring 'Specialităţi de Esenze' and contact information in Prague.

AVIS!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face şi reînco ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţi se binevoiască a arăta în deosebi, când voiese ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonază din nou se binevoiască a scrie adresa lămurit şi să arate şi posta ultimă.

ANUNCIURI (insertiuni şi reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administraţiunii. In cazul pu-

blicării unui anunţiu mai mult de odată se face scădemânt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Large railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriş - Turda, Copşa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş, Simeria (Piski) - Hunedóra, Braşov - Zărneşti, Mureş - Ludoş - Bistriţa, Arad - Timişoara, Sibiu - Cisnădie, Sighişoara - Odorheiu-săcuesc. Each section contains train numbers, times, and station names.

Notă: Orele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. - Numerii încadrăţi cu linii mai negre însemnă orele de noapte.